

ТРЕПЕТЪ.

Притулена задъ пурпурни завѣси,
Тревожно вгледана навънъ въвъ безднитѣ на мрака,
Азъ знамъ — че тя ме чака. . .
Тя: тихий зовъ на щастие, което се пробужда. . .

Азъ знамъ, че трепетно ме чака тя
Въ ярко-слънчевъ день прѣвърнала ношъта.
И носи я на дишащи крила пробудена мечта —
На сънъ зове я тихичко задъ звѣздни далнини. . .
Азъ знамъ — че жаждуща ме чака тя.

Притулена задъ пурпурни завѣси,
Тревожно вгледана въвъ безднитѣ на мрака,
Азъ знамъ: че тя — че мойто щастие — ме чака
Съ възпламнали цѣлувки на коралови уста. . .